

НОВИТЕ амигос (приятели)

Бриджит не знаела испански. Как щяла да се запознае с когото и да било?

От Ейми Джейн Левит
(По истинска история)

„Странник бях и Ме прибрахте“
(Матей 25:35).

Бриджит се взираше през прозореца на колата, докато семейството ѝ карало по тесните улици на Каракас, Венецуела. Имало ярко оцветени домове и големи зелени планини. Това било хубаво място. Мама и Татко казали, че да живеят тук щяло да бъде ново приключение.

Но Бриджит все още се чувствала неспокойна. Днес бил първият им път, когато отивали на църква в новата си страна.

Мама се обърнала към Бриджит: „Добре ли си, мила? – попитала тя. – Не изглежда да се чувстваш много добре“.

Бриджит скръстила ръце. „Страх ме е. Не говоря испански. Как мога да си намеря приятели?“

Мама протегнала ръце, за да хване ръката на Бриджит. „Знам, че се притесняваш. Но всичко ще бъде наред. Поеми си дълбоко въздух“.

Бриджит погледнала надолу

към ръцете си. Те били студени, въпреки че навън било топло. Същето ѝ забило учестено и тя усетила странно чувство в стомаха си, когато колата спряла на паркинга на Църквата. Как ли щяло да е на църква? Дали щяло да разбере нещо?

Влизайки в сградата, Бриджит се почувствала като странник. Огледала другите семейства – всички говорили испански. Тогава тя видяла две момичета, които изглеждали на нейната възраст.

Веднага щом момичетата видели Бриджит, дотичали до нея. Говорели бързо и весело и се усмихвали широко.

Но тя не можела да разбере нищо от това, което казвали. Дали ще си тръгнат, когато разберат, че не говоря испански? – чудела се тя.

Бриджит си поела дълбоко въздух. „Но абло еспаньол – казала тя, поклащайки глава. – Не говоря испански“. Очите ѝ започнали да се пълнят със сълзи.

Момичетата просто свили рамене и се усмихнали още повече. Едното момиче посочило към себе си и казало: „Даяна“. След това посочило другото момиче и казало: „Андреа“.

Притеснението на Бриджит започнало да изчезва. Тя се усмихнала на момичетата и посочила към себе си. „Бриджит“.

Даяна и Андреа седнали до Бриджит. Те я научили как да казва „Писания“ на испански и още няколко думи. Същето на Бриджит почувствало топлота и спокойствие, когато събранието за причастие започнало.

След Неделното училище за деца, Бриджит и нейните нови приятелки седнали на тревата до сградата, докато родителите им си говорили. Даяна и Андреа научили Бриджит на още няколко

испански думи. Тогава Даяна посочила към едно дърво и попитала: „Инглес (английски)?“.

Бриджит се усмихнала и също посочила. „Трии (дърво)“ – казала тя. Тя сияела от щастие и посочвала други неща, казвайки думите на английски. Даяна и Андреа повтаряли английските думи. След това те учили Бриджит как да ги казва на испански. Бриджит научила различни полезни думи като libro (книга), casa (къща) и coche (кола). От всички думи най-важната, която я научили да казва, била amigos (приятели).

Скоро дошло време да си тръгват. Бриджит помахала за довиждане на Даяна и Андреа.

„Как беше първият ти ден на църква във Венецуела?“ – попитал Татко.

Бриджит се усмихнала. „Беше чудесно! Намерих си няколко приятелки. И те ме учиха на испански!“

„Това е чудесно! Радвам се, че си имала хубав ден“.

Бриджит си помислила за начина, по който Даяна и Андреа я приветствали. Вече не се чувствала като странник. Знаела, че Небесният Отец ѝ помогнал да си намери приятелки. И нямала търпение да види какво ще ѝ поднесе остатъкът от времето ѝ в Каракас. ●

Авторката живее в щата Юта, САЩ.

ПРИВЕТСТВАНЕ НА НОВ ЧОВЕК

Исус казва, че когато приветстваме хора, които се чувстват като че ли са странници, ние изразяваме любов към Него (вж. Матей 25:35, 40). Какво можете да направите, за да приветствате някой новодошъл?